

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 6 grudnia 1995 r.

Nr 138

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWY:

- 681 — z dnia 29 września 1995 r. o zmianie ustawy o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw 3005
- 682 — z dnia 26 października 1995 r. o pobieraniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów 3008
- 683 — z dnia 26 października 1995 r. o zmianie ustawy o podatku importowym od towarów sprowadzanych lub nadsyłanych z zagranicy 3012
- 684 — z dnia 9 listopada 1995 r. o zmianie ustawy o zasadach odpłatności za leki i artykuły sanitarne 3012

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

- 685 — z dnia 23 listopada 1995 r. w sprawie przeprowadzenia referendum o powszechnym uwłaszczeniu obywateli 3015

681

USTAWA

z dnia 29 września 1995 r.

o zmianie ustawy o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw.

Art. 1. W ustawie z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 21, poz. 84, z 1993 r. Nr 127, poz. 583 i Nr 129, poz. 602, z 1994 r. Nr 84, poz. 385 oraz z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 95, poz. 473) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7:

a) w ust. 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w ust. 9 i 10.”,

b) dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. Kwota bazowa wynosi 93% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kwartale kalendarzowym poprzedzającym termin waloryzacji, z uwzględnieniem ust. 10.

10. Podwyższenie kwoty bazowej następuje od pierwszego dnia miesiąca, w którym jest przeprowadzana waloryzacja. Poczynając od pierwszej waloryzacji w 1996 r. wskaźnik

procentowy, o którym mowa w ust. 9, ulega podwyższeniu o jeden punkt procentowy w każdym terminie waloryzacji, aż do osiągnięcia kwoty bazowej równej 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.”;

2) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do renty inwalidzkiej na podstawie przepisów wymienionych w art. 1, stanowi:

1) podstawa wymiaru renty inwalidzkiej — w wysokości uwzględniającej wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do renty inwalidzkiej albo

2) podstawa wymiaru ustalona na nowo w myśl art. 7.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się przy ustalaniu podstawy wymiaru:

- 1) emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury na podstawie przepisów wymienionych w art. 1,
 - 2) renty inwalidzkiej dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do renty inwalidzkiej albo do emerytury na podstawie przepisów wymienionych w art. 1.”;
- 3) art. 16 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 16. 1. Kwoty najniższych emerytur i rent — bez uwzględnienia dodatków, o których mowa w art. 21 — wynoszą:
- 1) 39% przeciętnego wynagrodzenia w kwartale kalendarzowym poprzedzającym termin ostatniej waloryzacji emerytur i rent w 1995 r. — w przypadku emerytury, renty rodzinnej i renty inwalidzkiej dla inwalidy I lub II grupy,
 - 2) 30% przeciętnego wynagrodzenia w kwartale kalendarzowym poprzedzającym termin ostatniej waloryzacji emerytur i rent w 1995 r. — w przypadku renty inwalidzkiej dla inwalidy III grupy.
2. Kwoty najniższych emerytur i rent, o których mowa w ust. 1, podwyższa się przy zastosowaniu wskaźnika waloryzacji od miesiąca, w którym jest przeprowadzana waloryzacja.
3. Kwota najniższej renty inwalidzkiej z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej oraz renty rodzinnej przysługującej członkom rodziny pozostałym po ubezpieczonym lub renciście, który zmarł wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, wynosi 120% kwoty najniższych świadczeń określonych w ust. 1, podwyższonych zgodnie z ust. 2.
4. Emerytury i renty ustalone w kwotach niższych niż określone w ust. 1 i 2 podwyższa się do tych kwot z urzędu, a jeżeli ich wypłata była wstrzymana — po wznowieniu wypłaty.
5. Przepisy art. 19 stosuje się odpowiednio.”;
- 4) po art. 17 dodaje się art. 17¹ i 17² w brzmieniu:
- „Art. 17¹. 1. W 1996 r. emerytury i renty podlegają waloryzacji poprzez podwyższenie kwoty świadczenia przysługującego w dniu 31 sierpnia 1996 r. wskaźnikiem waloryzacji określonym w ustawie budżetowej na 1996 r.
2. Wskaźnik waloryzacji, o którym mowa w ust. 1, ustala się w taki sposób, aby zapewnił on w 1996 r., w porównaniu do 1995 r., realny wzrost emerytur i rent wynoszący co najmniej 2,5%, po uwzględnieniu wzrostu kwoty bazowej, przewidzianego w art. 7 ust. 10.
3. Podwyżki, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się od dnia 1 września 1996 r.
4. Równocześnie z podwyższeniem emerytury i renty następuje podwyższenie podstawy jej wymiaru wskaźnikiem waloryzacji, o którym mowa w ust. 1.
5. Jeżeli realny wzrost przeciętnej emerytury i renty w 1996 r., w porównaniu do 1995 r., wyniesie mniej niż 2,5%, w marcu 1997 r. nastąpi jednorazowa wypłata w wysokości zapewniającej osiągnięcie tego wzrostu. Ustalenie kwoty jednorazowej wypłaty następuje przez pomnożenie kwoty zwaloryzowanej w 1996 r. emerytury i renty przez wskaźnik weryfikacyjny. Kwota jednorazowej wypłaty będzie oprocentowana planowanym wskaźnikiem wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych na I kwartał 1997 r.
6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wskaźnik weryfikacyjny oraz szczegółowe zasady jednorazowej wypłaty, o których mowa w ust. 5.
7. Wzrost, o którym mowa w ust. 5, liczony jest jako iloraz wskaźnika nominalnego wzrostu przeciętnej emerytury i renty brutto przez średnioroczny wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłoszony przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.
8. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłosi w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” w terminie do dnia 15 lutego 1997 r. realny wzrost emerytur i rent w 1996 r.
- Art. 17². W zakresie uregulowanym w art. 17¹ nie stosuje się w 1996 r. przepisów art. 17.”;
- 5) w art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” — co najmniej na 14 dni roboczych przed najbliższym terminem waloryzacji — należne od tego terminu kwoty:
- 1) najniższej emerytury i renty,
 - 2) dodatków: pielęgnacyjnego, dla sieroty zupełnej, za tajne nauczanie, kombatanckiego oraz dodatku dla żołnierzy zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnionych w kopalniach węgla, kamieniołomach i zakładach wydobywania rud uranu.”;
- 6) w art. 19 w ust. 1 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje wyrazy „z uwzględnieniem wszystkich

kolejnych waloryzacji przypadających w okresie wstrzymania wypłaty.”;

7) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Dodatek pielęgnacyjny wynosi miesięcznie 10% przeciętnego wynagrodzenia w kwartale kalendarzowym poprzedzającym termin ostatniej waloryzacji emerytur i rent w 1995 r.

2. Dodatek dla sieroty zupełnej wynosi miesięcznie 10% przeciętnego wynagrodzenia w kwartale kalendarzowym poprzedzającym termin ostatniej waloryzacji emerytur i rent w 1995 r.

3. Kwoty dodatków, o których mowa w ust. 1 i 2, podwyższa się przy zastosowaniu wskaźnika waloryzacji emerytur i rent od miesiąca, w którym przeprowadzana jest waloryzacja.”;

8) po art. 33 dodaje się art. 33¹ i 33² w brzmieniu:

„Art. 33¹. 1. Jeżeli po dniu 31 grudnia 1995 r. emeryt lub rencista zgłosi wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia przez doliczenie nie uwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów składkowych lub nieskładkowych, kwotę przysługującego świadczenia zwiększa się doliczając:

1) do kwoty emerytury lub renty inwalidzkiej I i II grupy:

a) po 1,3% podstawy wymiaru, ustalonej w wyniku waloryzacji, za każdy rok okresów składkowych, o których mowa w art. 2,

b) po 0,7% podstawy wymiaru, ustalonej w wyniku waloryzacji, za każdy rok okresów nieskładkowych, o których mowa w art. 4,

2) do kwoty renty inwalidzkiej III grupy oraz do kwoty renty rodzinnej część wzrostu, o którym mowa w pkt 1, ustaloną przy zastosowaniu wskaźnika procentowego, określonego odpowiednio w art. 11 ust. 2 albo w art. 12.

2. Przy obliczaniu wzrostu, o którym mowa w ust. 1, okresy składkowe i nieskładkowe ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy.

Art. 33². Jeżeli po dniu 31 grudnia 1995 r. emeryt lub rencista zgłosi wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia przez ustalenie podstawy wymiaru na nowo w myśl art. 7, wysokość podstawy wymiaru emerytury i renty ustala się ponownie, jeżeli obliczony w myśl art. 7 nowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od wcześniej obliczonego.”;

9) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. Zasitek pogrzebowy przysługuje w wysokości określonej w przepisach o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.”

Art. 2. W ustawie z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 36, poz. 206, z 1991 r. Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 21, poz. 84, z 1993 r. Nr 129, poz. 602, z 1994 r. Nr 10, poz. 37 oraz z 1995 r. Nr 4, poz. 17) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Podstawę wymiaru renty inwalidzkiej w dniu jej przyznania stanowi kwota bazowa służąca do obliczania podstawy wymiaru emerytury i renty na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

2. Podstawa wymiaru renty inwalidzkiej ulega podwyższeniu na zasadach i w terminach określonych dla emerytur i rent przysługujących na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.”;

2) w art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podstawę wymiaru renty rodzinnej ustala się w myśl art. 11, z tym że w przypadku renty rodzinnej przyznanej po zmarłym inwalidzie wojennym pobierającym rentę inwalidzką, o której mowa w art. 10, podstawę wymiaru renty rodzinnej stanowi podstawa wymiaru tej renty inwalidzkiej w wysokości uwzględniającej wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie poprzedzającym ustalenie prawa do renty rodzinnej.”;

3) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46. Podstawę wymiaru renty rodzinnej ustala się w myśl art. 11, z tym że w przypadku renty rodzinnej przyznanej po zmarłym inwalidzie wojskowym pobierającym rentę inwalidzką, o której mowa w art. 35, podstawę wymiaru renty rodzinnej stanowi podstawa wymiaru tej renty inwalidzkiej w wysokości uwzględniającej wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie poprzedzającym ustalenie prawa do renty rodzinnej.”

Art. 3. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 197 i 198, Nr 36, poz. 206 i Nr 72, poz. 423, z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 53, poz. 252, Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451, z 1993 r. Nr 129, poz. 602 oraz z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 113, poz. 547) w art. 90:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nauczycielom, którzy w czasie okupacji prowadzili tajne nauczanie, przysługuje dodatek do emerytury lub renty w wysokości 10% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kwartale kalendarzowym poprzedzającym termin ostatniej waloryzacji emerytur i rent w 1995 r., jeżeli nie pobierają takiego dodatku z innego tytułu, z uwzględnieniem ust. 4.”;

2) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Kwota dodatku za tajne nauczanie, o której mowa w ust. 1, ulega podwyższeniu przy zastosowaniu wskaźnika waloryzacji emerytur i rent — od miesiąca, w którym jest przeprowadzana waloryzacja.”

Art. 4. W ustawie z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. Nr 17, poz. 75 i Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 21, poz. 85, z 1993 r. Nr 29, poz. 133, Nr 129, poz. 602 i Nr 134 poz. 645, z 1994 r. Nr 99, poz. 482 oraz z 1995 r. Nr 4, poz. 17) w art. 15:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kombatantom i innym osobom uprawnionym, pobierającym emeryturę lub rentę, przysługuje dodatek, zwany dalej «dodatkiem kombatanckim», w wysokości 10% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kwartale kalendarzowym poprzedzającym termin ostatniej waloryzacji emerytur i rent w 1995 r., z uwzględnieniem ust. 5.”;

2) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Kwota dodatku kombatanckiego, o której mowa w ust. 1, ulega podwyższeniu przy zastosowaniu wskaźnika waloryzacji emerytur i rent

— od miesiąca, w którym jest przeprowadzana waloryzacja.”

Art. 5. W ustawie z dnia 2 września 1994 r. o dodatku i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnionym w kopalniach węgla, kamieniołomach i zakładach wydobywania rud uranu (Dz. U. Nr 111, poz. 537) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Dodatek przysługuje w wysokości 0,5% przeciętnego wynagrodzenia w kwartale kalendarzowym poprzedzającym termin ostatniej w 1995 r. waloryzacji, za każdy pełny miesiąc trwania pracy, o której mowa w art. 1 ust. 1, nie więcej jednak łącznie niż 10% tego wynagrodzenia.

2. Kwota dodatku ulega podwyższeniu przy zastosowaniu wskaźnika waloryzacji emerytur i rent od miesiąca, w którym jest przeprowadzana waloryzacja.”

Art. 6. W ustawie z dnia 1 grudnia 1994 r. o zasiłkach rodzinnych i pielęgnacyjnych (Dz. U. z 1995 r. Nr 4, poz. 17) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Zasiłek pielęgnacyjny wynosi 10% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kwartale kalendarzowym, poprzedzającym termin ostatniej w 1995 r. waloryzacji emerytur i rent, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Kwota zasiłku ulega podwyższeniu przy zastosowaniu wskaźnika waloryzacji emerytur i rent — od miesiąca, w którym jest przeprowadzana waloryzacja.”

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1996 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

682

USTAWA

z dnia 26 października 1995 r.

o pobieraniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów.

Art. 1. 1. Ustawa reguluje pobieranie i przeszczepianie komórek, tkanek i narządów, pochodzących ze zwłok lub od żywego człowieka.

2. Ustawa nie dotyczy pobierania i przeszczepiania komórek rozrodczych i gonad, tkanek embrionalnych i płodowych oraz narządów rozrodczych i ich części,

a także pobierania, przechowywania, przetaczania i dystrybucji krwi.

Art. 2. Komórki, tkanki i narządy mogą być pobierane ze zwłok ludzkich w celach diagnostycznych, leczniczych, naukowych i dydaktycznych.